

LES SEMICONSONANTS.

Per a realitzar la funció que en altres llengües, com el castellà o l'anglès, realitzen la Y i la W, en valencià utilitzem les vocals I/U amb valor consonàntic. Les trobarem en aquestes dues situacions:

- A principi de paraula, precedides o no de H, seguides d'una vocal a la qual acompanyen.

Ex: **io**-ga, **hui**-te-na, **io**-gurt, ...

- Entre dues vocals, acompanyant la tercera (V-VV):

Ex: tra-**uen**, jo-**ia**, ...

A tots els efectes aquesta I/U té valor consonàntic i, com a tal, l'hem de considerar a l'hora de plantejar-nos més avant l'ús de l'accent i la dièresi.

En aquests casos, per tant, tampoc podríem parlar de **DIFTONG** ni de **HIAT** ja que una de les vocals actua com a consonant.

! Així, en valencià, quan trobem 3 vocals seguides en una mateixa paraula, podem estar davant de :

1.- /VVV/ **TRIFTONG** Ex: li-qüeu (són molt estranys a la llengua)

2.- V/V/V **3 VOCALS INDEPENDENTS** Ex: co-ï-a (podríem parlar de dos HIATS)

3.- V/VV La segona és una **SEMICOMSONANT** Ex: jo-ia

!
● L'opció VV/V no és possible